

مقایسه اثربخشی رهبری مدیران ورزشی

عباس نظریان مادوانی^{۱*}، مریم مختاری دینانی^۲

(تاریخ دریافت: ۱۳۹۲/۱۰/۱۵ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۳/۲/۵)

چکیده

مطالعات نشان داده است موفقیت سازمانی در گروه رهبری اثربخش است. این امر در کلیه سازمانها از جمله سازمانهای ورزشی صادق است. بنابراین، هدف اصلی این تحقیق مقایسه اثربخشی رهبری مدیران ورزشی بود. جامعه آماری این تحقیق شامل کلیه مدیران وزارت‌خانه ورزش و جوانان، کمیته ملی المپیک و پارالمپیک، آکادمی ملی المپیک و فدراسیون‌های ورزشی ($N=331$) بوده که با استفاده از جدول مورگان، ۱۸۰ نفر با روش نمونه‌گیری طبقه‌ای متناسب با حجم، به عنوان نمونه آماری تحقیق انتخاب شدند. جمع آوری اطلاعات، با استفاده از پرسشنامه محقق ساخته ۳۶ سؤالی اثربخشی رهبری و تجزیه و تحلیل داده‌ها نیز با استفاده از روش آماری تحلیل واریانس یک طرفه و آزمون تعقیبی LSD انجام شد. نتایج نشان داد بین اثربخشی رهبری نهادهای مختلف ورزشی کشور تقاضات معناداری وجود دارد ($p<0.05$)، بطوریکه اثربخشی رهبری مدیران فدراسیون‌ها از مدیران سایر نهادهای ورزشی بیشتر است. با توجه به نتایج حاصل از این پژوهش لازم است برنامه‌هایی در جهت تقویت اثربخشی رهبری در نهادهایی که میانگین اثربخشی رهبری مدیران آنها پایین تر بود، اجرا گردد.

واژگان کلیدی

ورزش، اثربخشی، مدیر، رهبری.

Email: Abbasnazarian@gmail.com

۱. استادیار مدیریت ورزشی، دانشگاه تربیت دیبر شهید رجایی (نویسنده مسئول)

۲. استادیار مدیریت ورزشی، دانشگاه الزهرا (س)

مقدمه

لازمه مدیریت بر دیگران، رهبری کردن آنهاست. در این رابطه، پیتر دراکر معتقد است مدیران و رهبران کمیاب ترین منابع اساسی همه سازمانها هستند. به همین دلیل، سازمانها بطور مستمر در جستجوی رهبران اثربخش می‌باشند، ولی به آسانی یافت نمی‌شوند (زالی، ۱۳۸۸). اما، رهبری به چه معناست؟ و رهبری اثربخش یعنی چه؟

رهبری یک مفهوم کلیدی در علوم سازمانی است و تعداد بسیار زیادی از مطالعات را طی ۵۰ سال اخیر موجب شده است. اما با وجود همه این مطالعات هنوز موضوع رهبری بیش از هر عنوان دیگری در علوم رفتاری، ناشناخته باقی مانده است (کاچینک، ۱۹۹۹). استادگدیل (۱۹۴۸) معتقد است تقریباً به تعداد افرادی که راجع به رهبری اظهارنظر نموده‌اند، برای رهبری تعریف وجود دارد (راینتر، ۱۹۹۱). اما با وجود اینکه برای رهبری تعاریف زیادی ارائه شده است، تعریفی جامع که مورد پذیرش همگان باشد، وجود ندارد. بطور کلی تأمل در تعاریف رهبری بیانگر آن است که مفهوم کلیدی و پایه‌ای رهبری "اعمال نفوذ بر دیگران جهت دستیابی به اهداف" است (هرسی، بلانچارد و جانسون، ۱۹۹۶)، به گونه‌ای که پیروان با میل و رغبت در مسیر اهداف تعیین شده گام بردارند.

تئوری‌های رهبری بر پایه دیدگاه‌های متفاوت و متعددی قرار گرفته است؛ لذا روش‌های مختلفی برای طبقه‌بندی سبک‌های رهبری عنوان شده است. آرتور جاگو^۱ در سال ۱۹۸۲ تمام تئوری‌های رهبری را در چهار نوع مختلف تقسیم‌بندی کرده است (مقیمی، ۱۳۸۶). این تقسیم‌بندی دارای دو بعد است؛ اینکه رهبری را مجموعه‌ای از صفات بدانیم (دیدگاه خصوصیت‌های فردی) یا مجموعه‌ای از رفتارها (دیدگاه رفتاری). آنهایی که رهبری را از بعد صفات مورد مطالعه قرار می‌دهند آن را به صورت ویژگی‌های ثابت و پایدار فردی می‌دانند. به عبارت دیگر،

چنین تصور می‌شود که رهبران دارای ویژگی‌های ذاتی معین هستند که برای اثربخش بودن رهبری اهمیت دارند. از طرف دیگر، حامیان دیدگاه رفتاری به جای توجه به صفات ذاتی غیرقابل مشاهده، توجه خود را بر رفتار قابل مشاهده رهبر مرکز می‌کنند (مورهد، ۲۰۰۶). بعد دوم چارچوب مورد نظر، نشان دهنده نوع نگرش است. این بعد نشان دهنده آن است که یک دیدگاه عامی جهان شمول یا یک دیدگاه اقتضایی پذیرفته شده است. در دیدگاه جهان شمول فرض بر این است که یک بهترین راه برای هدایت وجود دارد که رهبری مؤثر همواره معادل این بهترین راه شناخته می‌شود و رهبری مؤثر در یک موقعیت یا سازمان، در دیگر موقعیت‌ها و سازمانها نیز مؤثر خواهد بود. اما طبق دیدگاه اقتضایی، موقعیتی که رهبری در آن اعمال می‌شود، نفس اساسی و مهمی دارد (مورهد، ۲۰۰۶). از ترکیب این دو بعد با یکدیگر چهار شکل نگرش به رهبری بوجود خواهد آمد. از دیدگاه تئوریهای نوع اول، رهبری مجموعه‌ای از صفات است که رهبر صرف نظر از نوع گروه یا محیط سازمانی از آن برخوردار است. تحقیق‌های اولیه‌ای که تحت عنوان تئوریهای خصوصیات رهبر انجام شده‌اند از این دیدگاه پیروی می‌کنند.

از دیدگاه تئوری‌های نوع دوم، رهبری مجموعه‌ای از رفتارهاست که به وسیله یک رهبر اثربخش صرف نظر از نوع گروه یا محیط سازمانی او انجام می‌گیرد. مطالعات رنسیس لیکرت در دانشگاه میشیگان (رهبری کارمند، رهبری کارمندمند، مطالعات دانشگاه اوهایو، شبکه مدیریت بلیک و موتن (مدیریت تیمی، مدیریت باشگاهی)، مدیریت میانه‌رو، اختیار و اطاعت، مدیریت بی‌خاصیت)، تئوری X و Y مک گریگور و غیره از این دیدگاه پیروی می‌کنند (مقیمی، ۱۳۸۶؛ مورهد، ۲۰۰۶).

طبق دیدگاه تئوریهای نوع سوم فرض بر این است که صفات رهبری بر حسب موقعیت تغییر می‌کنند. مدل اقتضایی فیدلر نشان دهنده این دیدگاه است. رهبری از دیدگاه تئوریهای نوع چهارم، مجموعه‌ای از رفتارهاست

^۱ - Stogdill

^۲ - Arthur Jago

کنش‌گرایی و الگودهی را مدنظر قرار می‌دهند. بسیاری از محققان این اعمال را نماینده واقعی اعمال رهبری اثربخش می‌دانند (کوزس و پوسنر، ۱۹۸۸). ضمن اینکه رهبری اثربخش از دیدگاه پیروان متأثر از برآورده کردن نیازهای شغلی آنها، انتقال نیازهای پیروان به مدیران سطح بالاتر، اثربخشی گروهی و مؤثر بودن در عملکرد سازمانی است (باس و آولیو، ۲۰۰۴). بنابراین رهبری اثربخش در سازمان، عامل اصلی و اساسی در ایجاد همفکری و همدلی است و رهبران مؤثر کسانی هستند که بتوانند افراد متفاوت را زیر یک چتر فکری و نظر واحد گرد آورند و این در ک را ایجاد کنند که اختلافات فردی، جزئی و کم‌اهمیت بوده، روح جمعی است که واجد ارزش و اعتبار است (الوانی، ۱۳۷۸).

به اعتقاد فیدلر، سلامت اقتصادی کشور، موفقیت سازمانها و حیات موسسات تا حد زیادی بستگی به نوع رهبری آنها دارد (فیدلر، ۱۹۹۷). مطالعات نیز نشان داده است موفقیت سازمانی در گروه رهبری اثربخش است. این امر در کلیه سازمانها از جمله سازمانهای ورزشی صادق می‌باشد. سازمانهای ورزشی در هزاره سوم میلادی با چالش‌های فراینده ای همچون کسب مقام و قهرمانی، مسائل مالی، مسائل اخلاقی و ... مواجه اند، و حل و فصل این گونه چالشها مستلزم برخورداری از رهبری و مدیریت کارآمد و اثربخش است. هرسی، بلانچارد، و جانسون (۱۹۹۶) نیز معتقدند سازمان‌های موفق یک ویژگی عمدی دارند که آنها را از سازمانهای غیرموفق تمایز می‌کند و آن ویژگی عبارتست از رهبری پویا و اثربخش. به همین دلیل امروزه سازمانها به طور مستمر در جستجوی رهبران اثربخش هستند (هربست، ۲۰۰۳).

بر اساس نظر خبرگان رهبری، معیارهای هشت گانه رهبری اثربخش به ترتیب اهمیت در قالب: ایجاد جاذبه، تیم سازی، توانمندسازی گروهی، بهبود مستمر عملکرد، دارا بودن چشم انداز، خود ارزیابی، الهام بخشی و مریبگری اولویت بندی شده‌اند (ساعتچی، ۱۳۸۴). جدول شماره ۱ الگوهای رهبری اثربخش از دید صاحب‌نظران مختلف را

که بر حسب موقعیت محتمل الوقوع هستند. تئوریهای مسیر هدف رابرت هاووس^۱، تئوری تصمیم‌گیری تجویزی^۲ جاگو، یتون و وروم^۳ و مدل رهبری موقعیتی^۴ هرسی بلانچارد از جمله تئوریهای نوع چهارم و مبنی بر این دیدگاه هستند (مقیمی، ۱۳۸۶؛ مورهد، ۲۰۰۶). در سالهای اخیر و در بازگشته آگاهانه نسبت به آراء مربوط به نظریه‌های شخصیتی رهبری و در قالبی نو و تحت عنوانی چون نظریه‌های استناد رهبری^۵، نظریه رهبری فرهمند^۶، رهبری خدمتگزار، رهبری ممتاز، نظریه رهبری تحول گرا و رهبری عمل گرا تحرک ویژه‌ای صورت گرفته است (گلشنی، ۱۳۸۲). ویژگی نظریه‌های اخیر این است که آنها به دنبال لحاظ کردن عواملی هستند که به طور درونی اشخاص را برمی‌انگیزاند تا به گونه‌ای اثربخش عمل کنند (مرتضوی، ۱۳۸۴).

یکی از جدیدترین رویکردها که برای مطالعه رهبری پدید آمده است، مدل رهبری تحول گرا- عمل گرا طراحی شده توسط باس (۱۹۸۵) و عملیاتی شده از سوی باس و آولیو (۱۹۹۵) است. سبک رهبری تحول گرا در نظریات جدید به عنوان مهمترین سبک رهبری اثربخش شناخته شده است (استوری، ۲۰۰۴).

رهبری اثربخش، یعنی استفاده بهینه از منابع انسانی و مادی تا حد ممکن. این مقوله، بر اثربخشی سازمانی تأثیرگذار یا حتی مشابه آن است (شمس، ۲۰۰۴). به اعتقاد استیونسون و وارن (۲۰۰۴) رهبری اثربخش توانایی شخص برای نفوذ مؤثر بر دیگران در موقعیتی است که رهبر آمیزه‌ای از دانش، مهارت‌ها و تلقی خود را به کار بیندد و توانایی و قدرت راهنمایی یک فرد یا افراد بیشتری را در جهت نیل به اهداف سازمانی داشته باشد (فلایبی، ۱۳۸۳).

رهبران اثربخش در بهترین حالت خود، به چالش کشیدن فرآیندها، ارائه یک چشم‌انداز مشترک،

-
1. Robert House
 2. Normative Decision Theory
 3. Jago- Yetton- Vroom
 4. Situational Leadership
 5. Attribution theories
 6. Charismatic leadership theories

نشان می دهد.

جدول شماره ۱. الگوهای مختلف رهبری اثربخش

ردیف	حق	سال	متغیرهای الگو
۱	فیدلر	۱۹۶۷	اختیارات رهبر، ساختار متشکل سازمانی و روابط رهبر و پیرو
۲	چمرز	۱۹۸۵	شخصیت، تجارت گذشته و انتظارات رهبر، نیازمندیهای شغل، خط مشی و فرهنگ سازمانی، انتظارات و رفتار همکاران، خصوصیات، انتظارات و رفتار زیردستان
۳	کوایمان و الیاسن	۱۹۸۷	دارا بودن دیدگاه قوی و پویا، توانایی مشارکت در شبکه غیررسمی، داشتن دیدگاهی واقع گرا، شناخت روش و مثبت از رفتار زیردستان و ارزیابی آنان بر اساس ویژگی‌های بارزشان، داشتن قاطعیت و قضاوت صحیح در مورد توانایی‌ها و ضعف‌های خود و زیردستان
۴	هرسی و بلانچارد	۱۹۸۸	وحدت اهداف، ایجاد مشارکت، مدیریت مبتنی بر هدف، پیگیری مؤثر، شناخت متغیرهای محیطی، توسعه منابع انسانی، برقراری انصباط سازنده، اتخاذ تصمیم‌های راسخ، ایجاد پویایی گروهی، برنامه‌ریزی و اجرای تغییر، برقراری رابطه اثربخش، شیوه رهبری مناسب و برقراری ارتباط همراه با همدلی
۵	ادیدزس	۱۳۷۳	کارآفرینی در مرحله ایجاد و شکل‌گیری سازمان، استانداردسازی در مرحله رشد سازمان، اجرای استانداردها در مرحله بلوغ سازمان و کارآفرینی در مرحله پیری سازمان
۶	ساعتعچی	۱۳۷۶	انگیزه قدرت، انگیزه پیش‌رفت، توانایی شناختی، اعتماد به خود، داشتن جرات، مرجع کنترل درونی، صلاحیت فنی، اعتبار و یکپارچگی، بینش نسبت به مردم و موقعیتها، حفظ میزانها با معیارهای بالا، استواری در شرایط سخت، جبران سریع شکستها، حمایت و پشتیبانی و تقسیم قدرت

مدارس وجود دارد (وافا، ۲۰۰۵)، سبک رهبری تحول گرا با پیام رهبری اثربخش، همبستگی مثبت دارد (نیکولینا، ۲۰۰۳)، ترکیب رفثارهای تحول گرا و عمل گرا پیش‌بینی کننده بهتری برای رضایت شغلی و رهبری اثربخش، در مقایسه با رفثارهای تحول گرا به تنها است (وب، ۲۰۰۳)، رفثارهای رهبری تحول گرای رهبران اثربخش، نسبت به رفثارهای رهبری عمل گرا بیشتر است (گاردنر، ۲۰۰۲)، رهبری تحول-گرا، مهمترین شکل رهبری اثربخش از دیدگاه پیروان است (آلیو، ۱۹۹۸)، مؤلفه‌های رهبری اثربخش در شناسایی و بیان آرزومندی، تقویت پذیرش اهداف گروهی، انتظارات عملکرد بالا، فراهم کردن حمایت فردی، تشخیص اجرا و تحریک فکری پیروان مشاهده می‌شود (ناظم، ۱۳۸۸)، و مؤلفه‌های رهبری اثربخش از دیدگاه ۹۰ رهبر موفق، شامل: بینش افزایی، اعتمادسازی و خودارزیابی مثبت در رهبری افراد است (بنیس، ۱۹۸۵).

همچنین، رابطه معناداری بین نژاد، رشته تحصیلی و سطح تحصیلات مدیران و رهبری اثربخش آنان مشاهده نشده است (وافا، ۲۰۰۵) و جنسیت، تأثیر چندانی در رهبری

هانت و یوکل^۱ (۱۹۹۱) معتقدند مدیریت موضوعی است که از دیرباز نظر محققان و عامه مردم را به خود جلب کرده است. اما پژوهش‌های علمی درباره مدیریت صرفاً از قرن بیستم آغاز گردید و محور اصلی بیشتر تحقیقات، عوامل تعیین کننده اثربخشی مدیران بوده است (به نقل از شعبانی- بهار و همکاران، ۱۳۹۲). در همین راستا، تحقیقات بسیار زیادی در زمینه رهبری اثربخش در سراسر دنیا و در ایران انجام شده است که در مجموع نشان داده‌اند که رهبری اثربخش از دریچه ارزش‌گذاری و اولویت‌دهی به منابع انسانی سازمان حاصل می‌شود (پارولینی، ۲۰۰۴). بر اساس تحقیقات یامارینو^۲ و باس (۱۹۹۰)، برنز (۱۹۷۸)، هاووس (۱۹۷۶) و باس (۱۹۸۵) رهبران اثربخش، رهبرانی تحول- گرا هستند (استیونسون و وارن، ۲۰۰۴).

نتایج برخی پژوهش‌های انجام شده در خارج از کشور در خصوص رهبری اثربخش مدیران سازمانی حاکی از اینست که تفاوت معناداری بین رهبری اثربخش مدیران مرد و زن

1. Hannnt & yokel
2. Yammarino

اثربخشی با متغیرهایی چون: ویژگی‌های شخصیتی، کیفیت زندگی، سبک رهبری و ... بوده است و تحقیقی در مورد مقایسه اثربخشی رهبری مدیران و دلایل احتمالی تفاوت و یا تشابه اثربخشی مدیران نهادهای مختلف به چشم نمی‌خورد. ضمناً، اکثر این تحقیقات در حوزه‌هایی به جز حوزه ورزش انجام شده است. لذا با توجه به فقدان تحقیقات انجام شده و ضرورت انجام تحقیق در این زمینه و با توجه به اینکه رهبری اثربخش در هر سازمانی یک ضرورت انکارنایپذیر در مدیریت آن سازمان محسوب می‌گردد، هدف تحقیق حاضر مقایسه اثربخشی رهبری مدیران ورزشی و پاسخگویی به این سؤال است که آیا بین رهبری اثربخش مدیران ورزشی نهادهای مختلف ورزشی تفاوت معناداری وجود دارد و اینکه مدیران کدام‌یک از نهادهای ورزشی کشور از اثربخشی رهبری بالاتری برخوردارند؟

روش تحقیق

این پژوهش از نظر هدف از نوع کاربردی و از نظر روش در ردیف تحقیقات زمینه یابی است که به صورت میدانی اجرا شد. جامعه آماری این پژوهش را کلیه مدیران وزارت‌تخانه ورزش و جوانان، کمیته ملی المپیک و پارالمپیک، آکادمی ملی المپیک و فدراسیون‌های ورزشی (N=۳۳۱) تشکیل می‌دهند که در سال ۱۳۹۰ در سازمان مربوطه خود مشغول به کار بوده‌اند. با توجه به حجم جامعه و با استناد به جدول مورگان، حجم نمونه لازم جهت انجام این تحقیق ۱۸۰ نفر تعیین شد که با روش نمونه گیری طبقه‌ای مناسب با حجم انتخاب شدند.

جهت سنجش اثربخشی رهبری از یک پرسش نامه محقق ساخته ۳۶ سؤالی استفاده شد. این پرسش نامه دارای چهار بعد: انطباق، تحقق هدف، انسجام و تداوم و پایایی است. برای هر یک از این ابعاد، ۹ سؤال طرح شده و برای هر سؤال ۵ گزینه: خیلی زیاد، زیاد، متوسط، کم و بسیار کم بر اساس مقیاس لیکرت درنظر گرفته شده است و به هر گزینه به ترتیب امتیاز ۵، ۴، ۳، ۲، ۱ اختصاص داده شده است. همچنین، در تدوین سوالات از سه سؤال منفی

اثربخش مدیران نداشته است (شعبانی‌بهار، ۱۳۸۳). نتایج پژوهش‌های انجام شده در بین سازمانهای ورزشی داخل کشور نیز نشانگر وجود تفاوت معنادار بین دیدگاه مدیران دانشگاه آزاد اسلامی در زمینه رهبری اثربخش مدیران (ناظم، ۱۳۸۸)، و نیز ارتباط معنادار بین رهبری اثربخش مدیران (تاروردی‌زاده، ۱۳۸۷؛ خوشبختی، ۱۳۸۳)، رهبری اثربخش مدیران و سبک رهبری آنها و کیفیت زندگی کارکنان (تاروردی‌زاده، ۱۳۸۷؛ خوشبختی، ۱۳۸۳)، رهبری اثربخش مدیران و سطح مدرک تحصیلی، سابقه خدمت مریبان ورزشی و سابقه مدیریتی (شعبانی‌بهار، ۱۳۸۳)، رهبری اثربخش مدیران با سبک رهبری انتخابی و خلاقیت آنها (عامری، ۱۳۸۱)، مؤلفه‌های رهبری اثربخش، سابقه مدیریتی و مدرک تحصیلی مدیران (طبائیان، ۱۳۸۱)، رهبری اثربخش، میزان تحصیلات و رشته تحصیلی مدیران سازمانهای ورزشی (رضائیان، ۱۳۷۸) و رهبری اثربخش با سن مدیران، سابقه مدیریت و سطح تحصیلات مدیران است (کبیری، ۱۳۸۱).

از طرف دیگر، نتایج برخی تحقیقات دیگر حاکی از عدم وجود ارتباط معنادار بین رهبری اثربخش و سن، سطح تحصیلات و سابقه آزمودنیها (تاروردی‌زاده، ۱۳۸۷)، رهبری اثربخش مدیران، سال‌های خدمت و سن مدیران سازمانهای ورزشی (رضائیان، ۱۳۷۸)، سبک رهبری و رهبری اثربخش مدیران و نیز بین رهبری اثربخش مدیران رابطه‌گرا و مدیران وظیفه‌گرا از دیدگاه مافوق و زیرستان است (گل‌صنم‌لو، ۱۳۷۸).

امروزه مدیران سازمانهای ورزشی با مشکلات عدیدهای دست و پنجه نرم می‌کنند. مشکلاتی مانند مشکلات مالی، مسائل انصباطی و اخلاقی، مسائل مربوط به تماشاگرانمایه، کسب مقام، و بسیاری از مشکلات درون سازمانی و بروان سازمانی دیگر که حل و فصل چنین مشکلاتی تنها با داشتن یک مدیریت کارآمد و رهبری اثربخش قابل حل خواهد بود. در غیر این صورت موفقیت سازمان از بین خواهد رفت. با این حال همچنان که بررسی ادبیات پیشینه تحقیقات انجام شده در زمینه اثربخشی رهبری نشان می‌دهد، اکثر تحقیقات انجام شده در این حوزه معطوف به بررسی

به تعیین پایایی ابزار فوق پرداخت. برای این منظور در یک مطالعه مقدماتی، پرسشنامه مذکور روی ۳۲ نفر از مدیران وزارتخاره ورزش و جوانان، کمیته ملی المپیک و پارالمپیک و فدراسیون‌های ورزشی اجرا شد، که در این مورد نیز ضرایب همبستگی گویه‌ها با کل پرسشنامه همبستگی مثبت داد که تمامی گویه‌ها با کل پرسشنامه همبستگی مثبت دارند، بطوریکه ضرایب آلفای کرونباخ $.90$ به دست آمد که در حد قابل قبولی می‌باشد.

در پژوهش حاضر، اطلاعات به دست آمده با استفاده از شیوه‌های آمار توصیفی (فراوانی نسبی، میانگین، انحراف معیار) و آمار استنباطی مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. در بخش آمار استنباطی، ابتدا به منظور آزمون طبیعی بودن توزیع متغیرها از آزمون کلموگروف- اسمیرنوف استفاده شد. سپس با توجه به نتایج به دست آمده و تأیید نرمال بودن توزیع داده‌ها، از آزمون آنالیز واریانس یک طرفه (ANOVA) و آزمون تعقیبی LSD استفاده شد.

یافته‌ها

براساس یافته‌های به دست آمده، از ۱۸۰ مدیر شرکت کننده در این تحقیق $79/4$ درصد مرد و $20/6$ درصد زن بودند. سایر اطلاعات مربوط به آمار توصیفی در جدول زیر خلاصه شده است.

(سؤالات ۱۵، ۲۳، ۳۴) نیز استفاده شده است که نمرات آنها بر عکس محاسبه می‌شود. ابعاد و شماره سوالات این پرسشنامه به شرح زیر است:

۱. انطباق: شامل قابلیت انعطاف، ابتکار، رشد و توسعه (سؤالات ۴، ۸، ۱۲، ۱۶، ۲۰، ۲۴، ۲۸، ۳۲، ۳۶)
۲. تحقق هدف: شامل موقفیت، کیفیت، کسب منابع، کارآیی (سؤالات ۱، ۵، ۹، ۱۳، ۱۷، ۲۱، ۲۵، ۲۹ و ۳۳)
۳. انسجام: شامل رضایت شغلی، جوین فردی، ارتباطات، و تضاد (سؤالات ۲، ۶، ۱۰، ۱۴، ۱۸، ۲۲، ۲۶ و ۳۰)
۴. تداوم و پایایی: شامل وفاداری، علاقه اصلی زندگی، انگیزش و هویت (سؤالات ۳، ۷، ۱۱، ۱۵، ۱۹، ۲۳، ۲۷، ۳۱، ۳۵)

روایی و پایایی این پرسشنامه توسط محقق مورد بررسی قرار گرفت، بدین نحو که از ۱۲ نفر از استادان و محققان تربیت بدنی خواسته شد تا این پرسشنامه را از نظر محتوایی مورد بررسی قرار دهند. تعیین روایی سازه مؤلفه‌های این پرسشنامه نیز با استفاده از روش تحلیل مؤلفه‌های اصلی (PCA) انجام شد که در این مورد نتایج آزمون KMO برابر با $.872$ به دست آمد که این عدد بالاتر از $.70$ بود. همچنین نتایج آزمون بارتلت $P < .05$ بود که نشان دهنده تأیید سازه‌های پرسشنامه تحقیق بود. پس از تعیین روایی صوری، محتوایی و سازه، محقق اقدام

جدول شماره ۲. آمار توصیفی مربوط به متغیرهای جمعیت شناختی

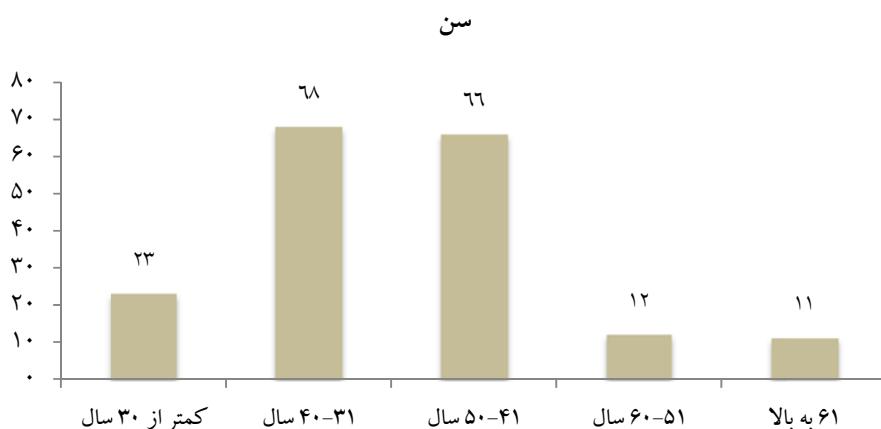
سن	تحصیلات	کمتر از ۳۰ سال درصد ۱۲/۸	۳۱-۴۰ سال درصد ۳۷/۸	۴۱-۵۰ سال درصد ۳۶/۷	۵۱-۶۰ سال درصد ۶/۷	۶۱ سال به بالا درصد ۶/۱
دیبلم درصد $4/4$	دیبلم درصد $11/7$	فوق دیبلم درصد $1/1$	لیسانس درصد $50/6$	لیسانس درصد $32/2$	فوق لیسانس درصد $23/2$	دکتری درصد $4/4$
سابقه کار مدیریتی درصد 30	کمتر از ۵ سال درصد $30/6$	۵-۱۰ سال درصد $13/9$	۱۰-۲۰ سال درصد $25/6$	۲۰ سال به بالا درصد $25/6$		

محدوده سنی: $31-40$ سال و $40-50$ سال بیشترین

همچنان که اطلاعات جدول شماره ۲ نشان می‌دهد دو

شکل‌های شماره ۱ و ۲ به ترتیب توزیع فراوانی سن و سابقه کار مدیریتی نمونه آماری تحقیق را نشان می‌دهد.

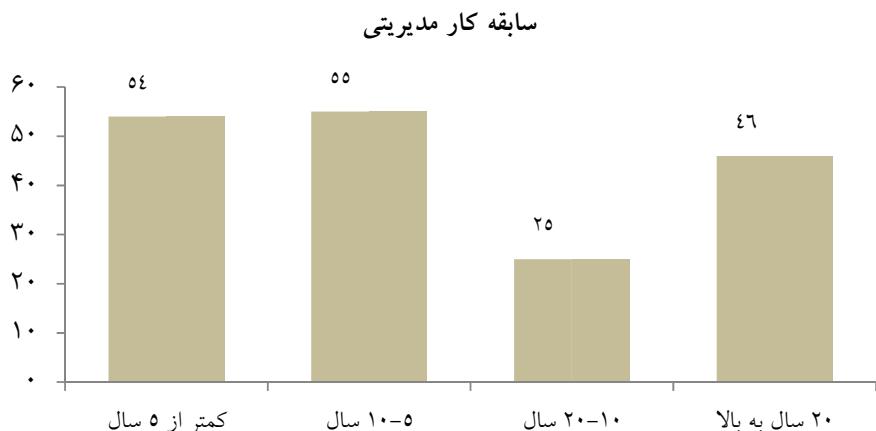
فراوانی، و محدوده سنی ۶۱ سال به بالا کمترین فراوانی را در بین مدیران دارند. به علاوه، بیشتر مدیران نمونه آماری این تحقیق بین ۵ تا ۱۰ سال سابقه کار مدیریتی دارند.

شکل شماره ۱. نمودار مربوط به توزیع فراوانی سن مدیران

سنی ۶۱ سال به بالا کمترین فراوانی را در بین مدیران دارند.

همچنان‌که شکل شماره ۱ نشان می‌دهد دو محدوده سنی ۳۱-۴۱ سال و ۴۱-۵۰ سال بیشترین فراوانی، و محدوده

شکل شماره ۲. نمودار مربوط به توزیع فراوانی سابقه کار مدیریتی مدیران

مدیریتی دارند.

همچنان‌که شکل شماره ۲ نشان می‌دهد بیشتر مدیران نمونه آماری این تحقیق بین ۵ تا ۱۰ سال سابقه کار

جدول شماره ۳. نتایج آزمون کالموگروف-اسمیرنوف جهت تعیین نرمال بودن داده‌ها

متغیر	n	Z	Sig	نتیجه آزمون
اثربخشی رهبری	۱۸۰	۱/۱۰۰	۰/۱۷۸	توزیع داده‌ها نرمال است
انسجام	۱۸۰	۱/۳۱۷	۰/۰۶۱	توزیع داده‌ها نرمال است
تحقیق هدف	۱۸۰	۱/۳۳۵	۰/۰۵۷	توزیع داده‌ها نرمال است
انطباق	۱۸۰	۱/۲۰۷	۰/۱۰۹	توزیع داده‌ها نرمال است
تدابع و پایایی	۱۸۰	۱/۲۹۱	۰/۰۷۰	توزیع داده‌ها نرمال است

آزمون‌های پارامتریک استفاده شد.

جدول زیر شاخصهای آماری توصیفی مرتبط با متغیر اثربخشی رهبری و خرده مقیاسهای آن را نشان می‌دهد.

همان گونه که در جدول شماره ۳ مشاهده می‌شود، بر اساس آزمون کلموگروف-اسمیرنوف برای تعیین نرمال بودن داده‌ها؛ چون سطح معناداری تمام مؤلفه‌ها بیشتر از $\alpha=0.05$ می‌باشد، لذا توزیع کلیه داده‌ها نرمال است و برای بررسی فرضیه‌های آماری مربوط به آنها از

جدول شماره ۴. شاخصهای آماری مرتبط با بردی خود مقیاسهای اثربخشی رهبری در نمونه‌های تحقیق

متغیر	میانگین	انحراف معیار	کمترین	بیشترین
اثربخشی رهبری	۱۳/۳۸۱	۲/۴۲۱	۶/۱۱	۱۸/۱۱
انطباق	۳/۴۷۹	۰/۷۰۷۴	۱/۵۶	۵/۰۰
تحقیق هدف	۳/۱۵۶	۰/۷۳۰	۰/۸۹	۴/۴۴
انسجام	۳/۵۲۲	۰/۷۷۵	۱/۲۲	۵/۰۰
تدابع و پایایی	۳/۲۲۲	۰/۳۷۹	۲/۰۰	۴/۱۱

جدول شماره ۵. نتایج آزمون ANOVA

واریانس درون گروهی	مجموع مجذورات	درجه آزادی	میانگین مجذورات	F	بیشترین
واریانس بین گروهی	۱۷۸/۱۱۷	۳	۵۹/۳۷۲	۱۱/۹۸۷	۰/۰۰۱
	۸۷۱/۷۳۷	۱۷۶	۴/۹۵۳		

همچنان که نتایج آزمون ANOVA در جدول شماره ۵ نشان می‌دهد تفاوت میانگین اثربخشی رهبری در $(F(0/05, 3, 176)=11/987)$

جدول شماره ۶. نتایج آزمون تعییی LSD در مورد تفاوت میانگین اثربخشی رهبری

گروه ۱	گروه ۲	تفاوت میانگین	sig
وزارتخانه	کمیته ملی المپیک و پارالمپیک	* -۲/۲۱۲۹۶	۰/۰۰۲
	آکادمی	* -۱/۷۰۴۵۵	۰/۰۳۰
	فردراسیونها	* -۲/۶۳۷۰۷	۰/۰۰۰

ادامه جدول شماره ۶. نتایج آزمون تعقیبی LSD در مورد تفاوت میانگین اثربخشی رهبری

گروه ۱	گروه ۲	تفاوت میانگین	sig
کمیته ملی المپیک و پارالمپیک	وزارت خانه	* ۲/۲۱۲۹۶	۰/۰۰۲
	آکادمی	۰/۵۰۸۴۲	۰/۵۶۶
	فدراسیونها	-۰/۴۲۴۱۰	۰/۴۸۷
آکادمی	وزارت خانه	* ۱/۷۰۴۵۵	۰/۰۳۰
	کمیته ملی المپیک و پارالمپیک	-۰/۵۰۸۴۲	۰/۵۶۶
	فدراسیونها	-۰/۹۳۲۵۲	۰/۱۸۵
فدراسیونها	وزارت خانه	* ۲/۶۳۷۰۷	۰/۰۰۱
	کمیته ملی المپیک و پارالمپیک	۰/۴۲۴۱۰	۰/۴۸۷
	آکادمی	۰/۹۳۲۵۲	۰/۱۸۵

مقیاس‌های اثربخشی رهبری نیز نشان می‌دهد که در بعد انطباق تفاوت میانگین مدیران وزارت خانه با مدیران کمیته ملی المپیک و پارالمپیک ($P=0/004$)، و مدیران فدراسیونها ($P=0/001$)، در بعد تحقق هدف تفاوت میانگین مدیران وزارت خانه با مدیران کمیته ملی المپیک و پارالمپیک ($P=0/006$)، و مدیران فدراسیونها ($P=0/001$)، در بعد انسجام تفاوت میانگین مدیران وزارت خانه با مدیران کمیته ملی المپیک و پارالمپیک ($P=0/001$)، مدیران آکادمی ($P=0/026$) و مدیران فدراسیونها ($P=0/001$) و در بعد تداوم و پایایی تفاوت میانگین مدیران وزارت خانه با مدیران کمیته ملی المپیک و پارالمپیک ($P=0/13$)، مدیران آکادمی ($P=0/023$)، و مدیران فدراسیونها ($P=0/001$) معنادار است. اما سایر مقایسه‌ها معنادار نیست ($P>0/05$). بطوریکه، میانگین اثربخشی رهبری مدیران فدراسیونها ($MD=13/94$) از میانگین اثربخشی رهبری مدیران کمیته ملی المپیک و پارالمپیک ($MD=132/51$)، و مدیران وزارت خانه ($MD=13/30$)، و نیز مدیران آکادمی ($MD=13/01$) بیشتر.

نتیجه‌گیری

امروزه از دانش مدیریت به عنوان موتور توسعه یاد می‌شود؛ ولی باید به خاطر داشت که توسعه از طریق فرآیند کار گروهی و سازمانی به دست می‌آید. سازمان‌های کارا و اثربخش علاوه بر آنکه به اهداف از پیش تعیین شده خود دست می‌یابند، به سلامت و شادابی جوامع خود نیز کمک می‌کنند. بنابراین رهبران اثربخش، اساسی ترین و نایاب ترین منابع هر سازمان هستند. با توجه به جایگاه امروزی و نقش تعیین کننده ورزش بویژه در

چنانچه از جدول شماره ۶ مشخص است، نتایج آزمون تعقیبی LSD نشان می‌دهد تفاوت میانگین اثربخشی رهبری مدیران وزارت خانه با مدیران کمیته ملی المپیک و پارالمپیک، مدیران آکادمی و مدیران فدراسیونها، و همچنین تفاوت میانگین اثربخشی رهبری مدیران کمیته ملی المپیک و پارالمپیک با مدیران وزارت خانه و نیز تفاوت میانگین اثربخشی رهبری مدیران فدراسیونها با مدیران وزارت خانه در سطح $P<0/05$ معنادار است، اما سایر مقایسه‌ها معنادار نیست ($P>0/05$). بطوریکه، میانگین اثربخشی رهبری مدیران فدراسیونها ($MD=13/94$) از میانگین اثربخشی رهبری مدیران کمیته ملی المپیک و پارالمپیک ($MD=132/51$)، و مدیران وزارت خانه ($MD=13/30$)، و نیز مدیران آکادمی ($MD=13/01$) بیشتر است.

همچنین نتایج آزمون ANOVA در مورد تفاوت میانگین خردۀ مقیاس‌های اثربخشی رهبری در گروه‌های مورد مطالعه نشان می‌دهد، تفاوت میانگین خردۀ مقیاس‌های انطباق ($F(0/05,3,176)=12/093 P=0/001$)، تحقق هدف ($F(0/05,3,176)=9/419 P=0/001$)، انسجام ($F(0/05,3,176)=12/386 P=0/001$)، و تداوم ($F(0/05,3,176)=5/778 P=0/001$) در گروه‌های نمونه تحقیق معنادار است.

به علاوه، نتایج آزمون تعقیبی LSD در مورد خردۀ

پژوهش وب (۲۰۰۳) دانست که اظهار نمود ترکیب رفارهای تحول گرا و عمل گرا، پیش بینی کننده بهتری برای رهبری اثربخش، در مقایسه با رفارهای تحول گرا به تهایی می باشد.

بررسی تکمیلی نتایج نشان داد که در فدراسیون های ورزشی نسبت به سایر سازمان های ورزشی، سابقه مدیریت و مدرک تحصیلی مدیران با حوزه فعالیت، بیشتر مرتبط است؛ که به نظر می رسد این موضوع نیز در رهبری اثربخش تر مدیران فدراسیون ها نسبت به سایر سازمان های ورزشی پژوهش حاضر تأثیر داشته باشد. این یافته با نتایج پژوهش های تاروردی زاده (۱۳۸۱)، رضائیان (۱۳۷۸) و کیری (۱۳۷۳) هم راستا می باشد؛ ولی با یافته های وafa و همکاران (۲۰۰۵) غیرهمسو است که می تواند به دلیل جامعه آماری غیرورزشی آن تحقیق باشد.

ضمانت رشته تحصیلی مدیران فدراسیون های ورزشی، نسبت به سایر سازمان های ورزشی پژوهش حاضر انطباق پذیری بیشتری با حوزه ورزش داشت که این نتیجه نیز با یافته های پژوهش رضائیان (۱۳۷۸) همso ولی با یافته های وafa و همکاران (۲۰۰۵) غیرهمسو بود که می تواند به دلیل اجرای پژوهش آنها در سازمان های غیرورزشی باشد که بر فعالیتهای یک رشته خاص تمرکز ندارند.

با توجه به موارد فوق، پیشنهاد می شود در رویکردهای مدیریتی در ورزش بر تداوم و پایداری دوره مدیریت مدیران نهادهای ورزشی تاکید گردد و همچنین در شبک مدیریت مدیران نهادهای ورزشی، تمرکز بر نظارت و ارزیابی با رویکرد تخصص گرائی (تحقیق هدف)، محور و اصل قرار گیرد. همچنین، با توجه به تایید ارتباط بین رهبری اثربخش با سابقه مدیریت، سطح تحصیلات و سن در پژوهش های مختلف، و ضرورت برخورداری از یک سری مهارت ها و صلاحیت ها در رهبری اثربخش مدیران، و از آنجایی که بیش از ۷۵ درصد

بعاد اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و سیاسی، ارزیابی وضعیت رهبری مدیران نهادهای متولی ورزش، به منظور پیشگیری از هدر رفت سرمایه های انسانی و مادی سازمان اجتناب ناپذیر است. در همین راستا هدف اصلی این تحقیق، مقایسه اثربخشی رهبری مدیران ورزشی کشور بود. نتایج این پژوهش حاکی از وجود تفاوت معنادار در میانگین نمره رهبری اثربخش مدیران سازمانهای مختلف ورزش کشور بود که با یافته های پژوهش ناظم (۱۳۸۸) همسو می باشد. وی در تحقیق خود نشان داد بین میانگین نمره رهبری اثربخش مدیران دانشگاه آزاد اسلامی به تفکیک منطقه تفاوت معناداری وجود دارد.

همچنین، نتایج این تحقیق نشان داد که به ترتیب مدیران فدراسیون ها، مدیران کمیته ملی المپیک و پارالمپیک، و مدیران وزارت خانه ورزش و جوانان، بیشترین و مدیران آکادمی ملی المپیک، کمترین نمره میانگین رهبری اثربخش را دارا هستند. به نظر می رسد دلیل این امر اینست که فدراسیون ها، از نظر ماهیت عملکرد، اجرائی تر و سایر سازمانهای ورزشی پژوهش حاضر، ستادی تر هستند. از آنجا که فعالیت های اجرائی نیازمند همکاری بیشتر، تمایل درونی و همکاری نزدیک بین افراد سازمان است، به نظر می رسد رهبری و نفوذ مدیر سازمان در کارکنان بیش از مدیریت صرف در سازمانها و حوزه های برنامه ریزی و ستادی، ضرورت داشته باشد. ضمن اینکه میزان انسجام بیشتر بین کارکنان فدراسیون های ورزشی به علت تمرکز، تخصص و فعالیت محدود در یک زمینه خاص ورزشی، موجب انطباق پذیری بیشتر این افراد می گردد و حضور رهبر اثربخش در بین کارکنان، نقشی برجسته در به هدف رسیدن این نوع فعالیت ها خواهد داشت. بنابراین از آنجا که در فعالیت فدراسیون های ورزشی بیش از سایر سازمان های ورزشی، رهبران از رفارهای متنوع و اجرایی برخوردارند، می توان نتیجه این پژوهش را همسو با نتایج

افرادی که تخصص و تجربه کافی دارند، استفاده شود. در نهایت، با توجه به نتایج حاصل از این پژوهش لازم است برنامه‌هایی در جهت تقویت اثربخشی رهبری در نهادهایی که میانگین اثربخشی رهبری مدیران آنها پایین تر بود، اجرا گردد.

در خاتمه، بر خود لازم می‌دانیم از کلیه اساتید، مدیران، مسئولان و کارکنان سازمانهای ورزشی که ما را در انجام این پژوهش پاری دادند، نهایت سپاسگزاری را داشته باشیم.

مدیران ورزشی پژوهش حاضر دارای سابقه مدیریتی کمتر از ۲۰ سال و نزدیک به ۵۰ درصد آنها کمتر از ۴۰ سال سن داشتند و همچنین نزدیک به ۹۰ درصد آنها دارای تحصیلات بالاتر از لیسانس بودند، پیشنهاد می‌شود آموزش مستمر مدیران و تربیت تحصیل کردگان ورزشی جهت تصدی پست‌های مدیریت ورزشی در آینده، مدنظر قرار گیرد. ضمناً، دوره‌های کارورزی در سازمانهای ورزشی، به منظور ارتقا تجربه و دانش این گروه از افراد مورد توجه قرار گیرد. همچنین توصیه می‌شود برای تصدی پست‌های مدیریتی در سازمانهای ورزشی از

منابع

- تارورددیزاده، داوود، (۱۳۸۷)، "رابطه سبک رهبری با اثربخشی مسئولین دانشگاه‌ها و موسسات آموزش عالی استان اردبیل"، پیک نور، سال هفتم، شماره چهارم.
- خوشبختی، جعفر، (۱۳۸۳)، "طراحی و تبیین مدل سه‌بعدی سبک رهبری، کیفیت زندگی کاری کارکنان و اثربخشی مدیران دانشکده‌ها و گروههای آموزشی تربیت بدنی دانشگاه‌های دولتی کشور"، رساله دکتری، دانشگاه تهران.
- رضائیان، ناصر، (۱۳۷۸)، "تصویف ویژگیهای شخصیت مدیران سازمانهای ورزشی و تأثیر آنها در اثربخشی مدیریت"، پایان‌نامه کارشناسی ارشد تربیت بدنی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد خراسان.
- زالی، محمدرضا، (۱۳۸۸)، "رهبری تحول‌آفرین"، فصلنامه مصباح، سال هفتم، شماره ۲۵.
- ساعتچی، محمود و عزیزپور شوبی، علی‌اکبر، (۱۳۸۴)، "طراحی الگوی رهبری اثربخش دانشگاهی"، دوماهنامه علمی – پژوهشی دانشگاه شاهد، شماره ۱۱.
- شعبانی‌بهار، غلامرضا؛ امیرتاش، علی‌محمد؛ تنونیس، فریدون؛ مشرف‌جوادی، بتول، (۱۳۸۳)، "ارتباط ویژگیهای شخصیتی با اثربخشی مدیران تربیت بدنی دانشگاه‌های سراسر کشور"، نشریه علوم حرکتی و ورزش، جلد اول، شماره ۳، بهار ۱۳۸۳، ص ۱۲-۳۰.
- شعبانی‌بهار، غلامرضا؛ عرفانی، نصرالله و عزیزی، نصرالله، (۱۳۹۲)، "پیش‌بینی اثربخشی سازمانی بر اساس هوش هیجانی مدیران ورزشی استان لرستان"، نشریه علمی- پژوهشی پژوهش‌های کاربردی در مدیریت ورزشی، شماره ۴، ص ۹۳-۹۸.
- شمس، غلامرضا، (۱۳۸۹)، "اثربخشی رهبری مدیران ایران و هندوستان: تأثیر جنسیت و نوع مدرسه"، رویکردهای نوین آموزشی، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی دانشگاه اصفهان، سال پنجم، شماره یک، شماره پیاپی ۱۱، ص ۸۹-۱۱۰.
- طبائیان، احمد، (۱۳۸۱)، "رابطه بین پایگاههای قدرت با اثربخشی و عملکرد روسای دانشکده‌ها و مدیران گروههای تربیت بدنی دانشگاههای کشور"، رساله دکترای تربیت بدنی، دانشکده تربیت بدنی دانشگاه تربیت معلم تهران.
- عامری، میرحسین، (۱۳۸۱)، "طراحی و تبیین مدل سه‌بعدی سبک رهبری، خلاقیت و اثربخشی مدیران ورزش دانشگاه‌های کشور"، دانشگاه تربیت مدرس، دانشکده علوم انسانی، تهران.
- فدایی، جعفر. (۱۳۸۳). "اصول مدیریت خدمات پرستاری"، آستان قدس رضوی.
- فیدلر، فرد، (۱۹۹۷)، "تئوری اثربخشی رهبری"، ترجمه سهراب خلیلی شورینی، انتشارات یادواره کتاب، ۱۳۷۲.

- کبیری، محمدناصر، (۱۳۸۱)، "ویژگیهای مدیران اثربخش در دیبرستانهای متوسطه تهران"، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشکده روانشناسی، دانشگاه علامه طباطبائی.
- گلشنی، جلال، (۱۳۸۲)، "رابطه بین سبک‌های رهبری تحولی، تبدیلی و تکلیف‌گرایی مدیران با تعهد سازمانی کارکنان ادارات تربیت بدنی استان آذربایجان غربی"، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه شهید بهشتی.
- گل‌صنم‌لو، صفر، (۱۳۷۸)، "بررسی ارتباط سبک رهبری و اثربخشی رفتار مدیران مدارس ابتدایی و راهنمایی شهر ارومیه"، پایان نامه کارشناسی ارشد، مرکز آموزش مدیریت دولتی.
- مرتضوی، سعید؛ ناظمی، شمس الدین، و محمودی فخرآبادی، صادق، (۱۳۸۴)، "مطالعه ارتباط بین هوش هیجانی و سبک رهبری"، مجله مدیریت علوم انسانی، ۱۹۰-۱۹۷.
- مقیمی، سیدمهدی، (۱۳۸۶)، "رویکردی پژوهشی به مدیریت و سازمان"، تهران، نشر ترمه.
- نظام، فتاح، (۱۳۸۸)، "رهبری اثربخش مدیران مناطق مختلف دانشگاه آزاد اسلامی"، نشریه اندیشه‌های تازه در علوم تربیتی، شماره ۱۷.
- الونی، سید مهدی، (۱۳۷۸)، "مدیریت عمومی"، نشر نی، صفحه ۱۳۷.
- Avolio, B. J., & Bass, B. (1988). "Transformational leadership, charisma, and beyond". In B. R. Baliga, H. P. Dach, & C. A. Schriesheim, (Eds.), Emerging leadership vistas. Toronto: Lexington.
- Bass, B. M., & Avolio, B. J. (2004). "Transformational Leadership Development: Manual for the Multifactor Leadership Questionnaire", Palo Alto, CA: Consulting Psychologists Press.
- Bennis, W. G. & Nanus, B. (1985). "Leaders: The strategies for taking charge". New York: Harper & Row.
- Gardner, L. and Stough, C. (2002), "Examining the relationship between leadership and emotional intelligence in senior level managers", Leadership and Organizational Development Journal, Vol. 23, No. 2: 68-78.
- Herbest, Joel David. (2003)."Organizational servant leadership and its relationship to secondary school effectiveness", Doctoral Dissertation, Florida Atlantic.
- Hersey, Paul & Blanchard, Kenneth & Dewey, Johnson. (1996). "Management of organizational behavior". 6th Ed. Eglewood Cliffs. N.J. Prentice-Hall. P.91.
- Kouzes, J. M., & Posner, B. Z. (1988)."Development and validation of the leadership practices inventory", Educational and Psychological Measurement, 48, 483- 496.
- Kuchinke, PK. (۱۹۹۹). "Leadership and culture". Human resource development quarterly. Vol 10.
- Moorhead, Ricky Griffin. (2006)."Organizational Behavior", 11th ed. Tehran: Morvarid publication.
- Nicolina, A. (2003). "Faculty and chair perspectives on leadership and its impacts on Departmental Outcomes". Thesis master of Arts McGill University. Northouse P.G.; Leadership theory and practice; London: Sage Publications, 1997.
- Parolini, Jeanine L. (2004). "Effective servant leadership: A model incorporating servant leadership and competing values framework", Regent University, School of leadership Studies.
- Robins, S.P. (1991). "Organizational Behavior: Concepts, Controversies, and Applications", ph1, ch. 7, p. 572.
- Stevenson, Eric & Warn, R. James. (2004)."Australian Government", Development Defense, p.3.
- Storey, J. (2004). "Leadership in organizations", current Issues and key Trends.
- Wafa, S. A., Ramaya, T., & Hoon, L. H. (2005). "Leadership behavior and effectiveness among secondary principals in Penang". Journal No.7, Ramaya Publishing, Malaysia.
- Webb, K. (2003). "Presidents' leadership behaviors associate with followers, job satisfaction motivation toward extra effort and presidential effectiveness at evangelical colleges and universities". University of North Texas, Ph. D Dissertations, Available at: www .proquest. com

The comparison of leadership effectiveness of sport managers

Abbas Nazarian Madavani^{1*}, Maryam Mokhtariye Dinani²

(Received: 05 January 2014

Accepted: 27 April 2014)

Abstract

Studies have shown that it is essential for organizational successful to have leadership effectiveness. This is applicable to all organizations as sport organizations. Therefore, the purpose of this research was to compare the leadership effectiveness of sport managers. The Statistical society was all managers of Sport and Young's Ministry, National Olympic committee, National Paralympics committee, National Olympic Academy, and Sport Federations (N=331). Base on Morgan table, 180 people were selected with stratified sampling method in this research. Researcher made Leadership effectiveness questionnaire was used to collect data. Data analysis was performed by one way ANOVA test and continuative LSD. The results showed that there was significant difference between leadership effectiveness in sport organizations of Iran ($p<0/05$) and federations' managers had the most effectiveness. With respected to this results, it is necessary to execute programs to increase leadership effectiveness in organizations that had the minimum score of leadership effectiveness.

Keywords

Sport, Leadership Effectiveness, Manager.

1. Assistant Professor, Shahid Rajaee University
2. Assistant Professor, Al-Zahra University

Email: AbbasNazarian@gmail.com